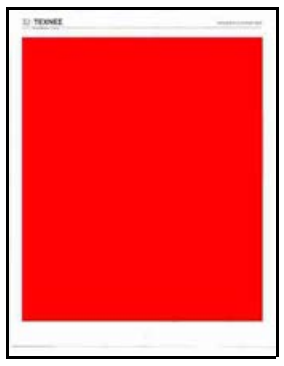

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ

Είδος: Εφημερίδα / Κύρια / Πολιτική / Ημερήσια
Ημερομηνία: Παρασκευή, 02-06-2023
Σελίδα: 32
Μέγεθος: 788 cm ²
Μέση κυκλοφορία: 4230
Επικοινωνία εντύπου: (210) 8113000

Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

ΨΥΧΟΓΙΟΣ Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΤΖΙΡΙΤΑ

Μιλάω για τη δύσκολη διαδρομή της Αννας

Η συγγραφέας μας ξεναγεί στον κόσμο της πρωίδας του νέου της βιβλίου

ΓΙΟΥΛΗ ΤΣΑΚΑΛΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΟΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Η Μαρία Τζιρίτα για άλλη μια φορά απέδωσε μια αληθινή ιστορία με σεβασμό και ενσυναίσθηση, με αφήγηση ζωντανή, παραστατική, λόγο λιτό, αληθινό! Δίνει το έναυσμα στον αναγνώστη να σκεφτεί και να αξιολογήσει τη δική του ζωή και τις επιλογές του. Ανοίγει ένα παράθυρο προτρέποντάς μας να δούμε βαθιά μέσα μας αλλάζοντας τις προτεραιότητές μας!

«Με λένε Αννα» το νέο σας βιβλίο από τις εκδόσεις Ψυχογιός. Εχω την αίσθηση ότι τα μυθιστορήματά σας αναζητούν τη χαμένη όψη της πραγματικότητας! Τι κυρίως προσέξατε σ' αυτή την «αληθινή ιστορία»;

Η Αννα δεν είναι ούτε η πρώτη ούτε η τελευταία γυναίκα –δυστυχώς- που πέρασε πολλά βάσανα, που η ζωή τής έδειξε το πιο σκληρό της πρόσωπο. Και δεν είναι μια πρωίδα που τα κατάφερε παρ' όλες τις αντιξοότητες, όπως η Αλέκα μου στη «Γυναίκα που ήξερε μόνο ν' αγαπάει». Ομως και πάλι εγώ τη θαύμασα και με δίδαξε πολλά. Ισως ακριβώς το γεγονός ότι δεν είναι πρωίδα να με έκανε να την προσέξω.

«Γιατί σε μένα, Θεέ μου;» αναρωτιέται η πρωίδα σας! Πέρα από τη λυρική διάσταση της πρότασης, είναι μια σκέψη που αρκετά συχνά προβληματίζει όλους μας. Θα μπορούσατε να μας την αναπτύξετε;

Είναι ανθρώπινο να κάνουμε αυτή τη σκέψη όταν μας βρίσκει μια συμφορά, ειδικά αν είμαστε άνθρωποι που πιστεύουμε στον Θεό κι έχουμε διανύσει το δρόμο της ζωής μας συνετά, με τιμιότητα και ηθική. Ισως επειδή θεωρούμε ότι ο Θεός θα έπρεπε συνεχώς να μας επιβραβεύει για την πίστη μας και να μας προφυλάσσει από κάθε κακό. Αυτή είναι μια λανθασμένη αντίληψη για τη θρησκεία. Η ζωή είναι γεμάτη κακοτοπιές και δύσκολες καταστάσεις. Η πίστη μας απλά μας βοηθά να αντεπεξέλθουμε με ψυχική δύναμη και σθένος σε κάθε τι επώδυνο.

«Ημουν άπληστη, ήμουν άπιστη, ήμουν ανήθικη, ήμουν δολοφόνος!». Αυτή η διαπίστωση της Αννας-αφηγήτριάς σας κατά πόσο αποκαλύπτει την ανθρώπινή της διάσταση;

Είναι μια σπάνια ανθρώπινη διάσταση, γιατί συνήθως οι άνθρωποι δεν παραδεχόμαστε κατά πόσο είμαστε υπεύθυνοι για όσα μας συμβαίνουν. Η αυτοκριτική και η παραδοχή είναι δύσκολες και σκληρές διαδικασίες για όλους μας, όμως τελικά είναι η υπέρτατη μορφή της ανθρώπινης ψυχοσύνθεσης. Η αυτογνωσία και η ταπεινότητα δημιουργούν τον τέλειο Ανθρωπο κατά Θεόν.

Σε αυτό σας το βιβλίο αισθάνομαι ότι η μνήμη φαντάζει σαν μια μεγάλη αίθουσα όπου στοιβάζονται οι δυστυχίες, οι ατυχίες και οι πληγές μαζεύοντας σκόνη! Τις ευτυχισμένες αναμνήσεις πού τις στήνει;

Οι ευτυχισμένες στιγμές της Αννας αποτελούν το φάρο της, το πιο φωτεινό σημείο αυτής της «αίθουσας», που χάρη σε αυτές φωτίζονται όλες οι σκοτεινές μνήμες. Είναι αυτές που την κάνουν να νιώθει ευγνωμοσύνη, που τη στηρίζουν σε ό,τι δύσκολο εξακολουθεί να περνάει και χάρη στις οποίες τελικά δεν μετανιώνει που έζησε τη ζωή που έζησε.

Τις ευθύνες του θύτη όλοι τις αναγνωρίζουμε και του τις καταλογίζουμε. Θα ήθελα όμως να μας μιλήσετε για τις ευθύνες του θύματος - αν πιστεύετε ότι μπορεί ένα θύμα να ευθύνεται για κάτι.

Ενα θύμα συνήθως είναι θύμα των επιλογών του και των αποφάσεών του - σε αρκετές περιπτώσεις τουλάχιστον. Ιδιαίτερα αν μιλάμε για σχέσεις ζωής, κάθε μορφής σχέση, ο κάθε ένας από μας έχει τεράστια ευθύνη για όσα του συμβαίνουν. Η ιστορία της πρωίδας μου ακριβώς αυτό επισημαίνει.

Η προσωπικότητα του συγγραφέα είναι παρούσα στο κάθε του βιβλίο. Στο συγκεκριμένο, τι είναι αυτό που αντιπροσωπεύει τη δική σας προσωπικότητα;

Η Αννα με την ιστορία της μιλάει για την αυτογνωσία και την αυτοκριτική. Μιλάει για τη στιγμή εκείνη που έρχεται στη ζωή όλων μας και μετανιώνουμε για τις επιλογές μας. Κυρίως μετανιώνουμε για το γεγονός ότι πιστέψαμε πως δεν είχαμε άλλη επιλογή. Μας κάνει να καταλάβουμε πόσο ανούσια είναι τα υλικά αγαθά, πόσο παγίδα η ματαιοδοξία μας και πως η ευτυχία έρχεται στην ψυχή μόνο αν έχουμε γαλήνη και ειρήνη με τη συνείδησή μας. Αυτή και μόνο είναι ο τιμωρός μας κι όχι ο Θεός. Αυτό είναι που με εκφράζει απόλυτα ως άνθρωπο, αυτό είδα εγώ στην ιστορία της Αννας, αυτά είναι τα δικά μου πιστεύω. ■

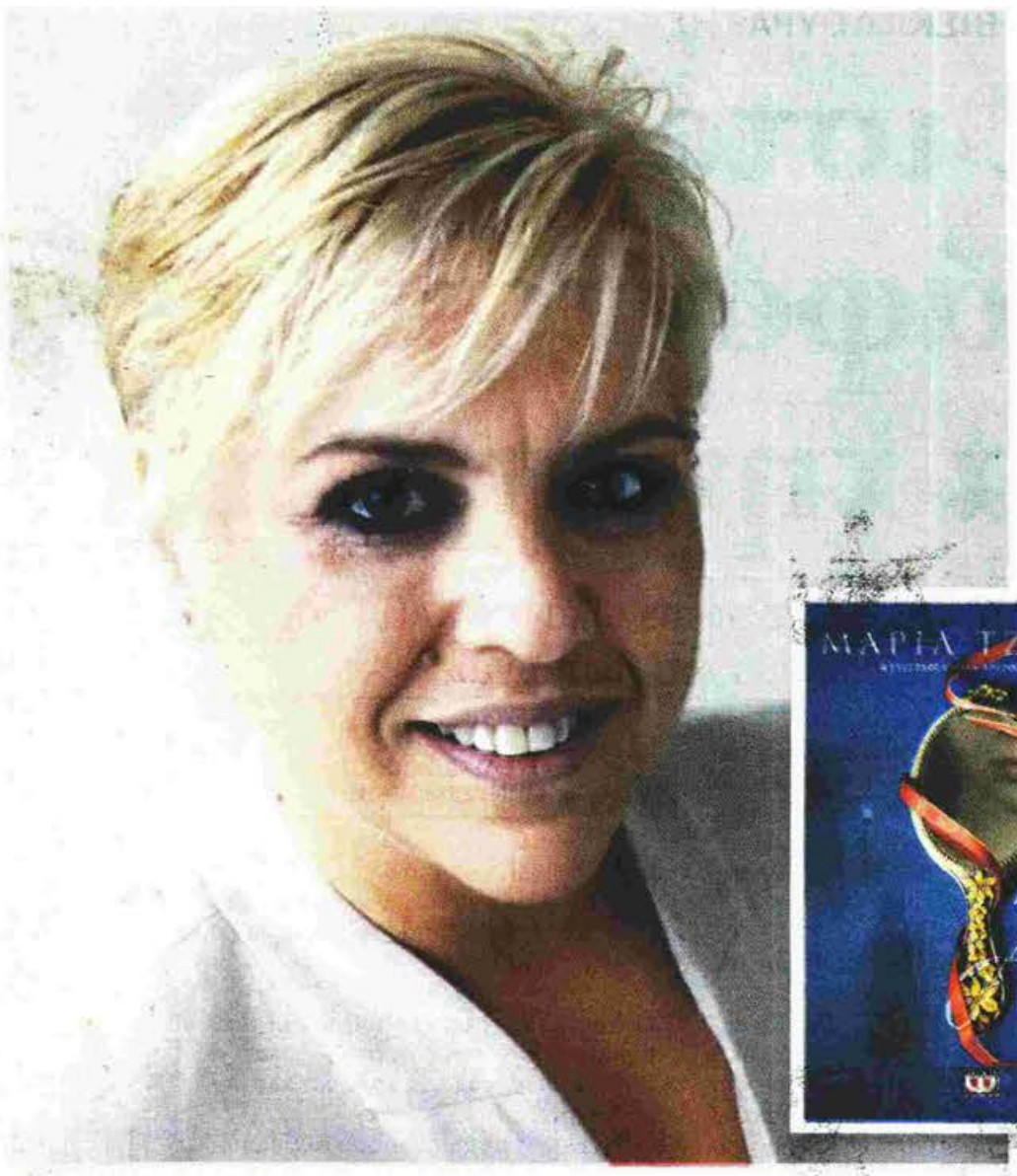

Το βιβλίο της Μαρίας Τζιρίτα «Με λένε Αννα» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Ψυχογιός.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΑΜΠΟΥ

Η κοινωνία και το οικογενειακό περιβάλλον προφανώς παίζουν πρωταγωνιστικό ρόλο. Πόσο εύκολο ή δύσκολο είναι για μια γυναίκα σήμερα να ξεριζώσει από μέσα της ταμπού που μπολιάζονται σχεδόν από την ώρα που γεννιέται;

Είναι πολύ δύσκολο ομολογουμένως. Αν μια γυναίκα έχει ανατραφεί σε μια οικογένεια οπισθοδρομική με ταμπού και προκαταλήψεις, δύσκολα θα ξεφύγει από όλα αυτά. Χρειάζεται να κάνει πολλή δουλειά με τον εαυτό της και σίγουρα να ζητήσει τη βοήθεια ενός ειδικού για να μπορέσει να βρει τον εαυτό της, να μην είναι ενοχική και να νιώσει πραγματικά ελεύθερη.

www.clipnews.gr